אמר לך בר פדא אימא סיפא וכו' ואי ס"ד ל' יום בעינן נסתור כולהו: אלו סותר אלא שבעה. כלומר אינו סותר כלל אלא מסנן ז' ימי סומאתו ואז יביא קרבנותיו ואע"ג דסמא משלח קרבנותיו שאני נזיר דכתי' [ונתן] על כפי הנזיר וכיון דסבר ר"א סתם נזי' כ"ם יום מסתמא רבנן לא פליגי עליה בעיקר משך ימי נזירות אלא דבהא קמפלגי דרבנן סברי סותר ביום ל' נזירות אפי' היכא דאמר הרינו ל' יום דסותר הכל מדאורייתא ומביא קרבן סומאה והיינו דפרישי' לעיל דליכא מידי בין רב מתנא לבר פדא אלא דלרב מתנא אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר מדאורייי' ומביא קרבן • ולבר פדא אינו סותר אלא מדרבנן: ואי ס"ד סבר כולו נסתור מקצת היום כולו נסתור כולהו ז' • ולרב מתנא פריך: ואי ס"ל [לאו] מקצת היום כולו כלומר לבר פדא ליסתור כולהו כל ק' יום: **אמר** ריש לקיש - ג) לבר פדא ולא אמרינן מקצת היום כולו וכ"ת אמאי אינו סותר כולהו אמר ר"ל כו' אמרה תורה נטמא ביום מלאת מקצת היום כולו אלא נזירות הכתוב הוא דאם נטמא ביום אחרון של נזירותו אפי' אם נזר נזירות מרובה אינו סותר אלא ל' יום בתורת סתם נזירה, לאחרה אתתחב רב מתנא דלא משני תלמודא אלא אליבא דבר פדא ואיכא למימר דרב מתנא מוקי לה באומר שלמים: שומע אני מיעוט ימים ב' דסתם נזירות אינו אלא ב' ימים ת"ל גדל פרע ואין גידול פרע פחות מ' יום דהכי משמע בגמרין יהיה גדל פרע: אלו הן ימים שצריכין מלאת אלו ימי החודש שפעמי' הם כ"ם ופעמי' מגלאים את החודש ועושים אותו מל' יום • ובר פדא כרבי וה"ק עד מלאת עד איתו היום שמגלאים את החודש ולא יום מלאת בכלל • ור' יאשיה נמי אית ליה עד ולא עד בכלל ולהכי דריש ליה מקרוש יהיה ומשני תרוייהו סברי ל' יום: ואימא (מה) שבת שהוא משלים ששת ימי המעשה לדיותם נקראים שבתו: מי איכא הסרוגא לישנא דמלאת משמע שפעמים בא למלאת החסרון כגון חודש שפעמים הוא מכ"ם אבל בימי השבוע ליכא חסרון:

נוסח נסיון לנזיר מאי ר' חתנא ובר פדא כאמר תנאים: ר' איתי ור' יונתן

קסבר רבי אליעזר מקצת היום כולו • השתא חוזר לרב מתנה וליישב דברי רבי אליעזר אליבא דתנא קמא כי היכי דלרבנן משך נזירות שלשים יום ה"ע לרבי אליעזר דאלרבה מדרבנן [נשמע] לר' אליעזר דבמשך נזירות לא פליגי וכ"ת לר' אליעזר נסתור כל שלשים יום קסבר רבי אליעזר מקצת היום כולו ואפילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו דאחרי שעשה מקצת נזירות ביום שלשים ואח"כ נטמא תשיב כנטמא ביום שלשים ואחד על כן היו סותר אלא ז' תימה דאמרינן לקמן והימים הראשונים יפלו מכלל דאיכא אחרונים וזה אין לו אחרונים וי"ל דהאי סברא לא מהניא אלא דלא סתר מאה אבל שלשים מיהא סותר ורבנן סברי לא אמרינן מקצת היום כולו היכא דנטמא קודם הבאת קרבנותיו ולהכי סותר כל שלשים יום וזהא פליגי רבנן ור' אליעזר אליבא דרב מתנא: **תנן** הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום כולו נסתור שבעה? **אמר** לא סבר מקצת היום כולו ליסתור כולהו? **אלא** אמרינן מקצת היום כולו, **אמר** ריש לקיש הכא דבי ליסתור כולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר אמר קרא °זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו *התורה אמרה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר, לימא כתנאי ועד מלאת הימים שומעני מיעוט ימים שנים ת"ל קדוש יהיה גדל פרע אין גידול שער פחות מ'שלשים דברי רבי יאשיה רבי (ג) יונתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר עד מלאת הימים-אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר שלשים מאי לאו רב מתנא דאמר ברבי יאשיה ובר פדא דאמר ברבי יונתן? אמר לך רב מתנא כולי עלמא שלשים בעינן והכא *בעד-ועד בכלל פליגי רבי יאשיה סבר "עד"=ולא עד בכלל ורבי יונתן סבר "עד"=ועד בכלל. אמר מר אי אלו הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר שלשים

אימא שבת? שבת מי איכא חסירותא ואימא

אמר לך בר פדא אימא סיפא דברי רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה (ה) ואי סלקא דעתך בעינן נסתור כולהו אמאי רבי אליעזר *מקצת היום כולו *תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום כולו נסתור שבעה? אמר לך בר פדא אימא סיפא דברי רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום כולו נסתור כולהו ליסתור כולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר אמר קרא °זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו *התורה אמרה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר, לימא כתנאי ועד מלאת הימים שומעני מיעוט ימים שנים ת"ל קדוש יהיה גדל פרע אין גידול שער פחות מ'שלשים דברי רבי יאשיה רבי (ג) יונתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר עד מלאת הימים-אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר שלשים מאי לאו רב מתנא דאמר ברבי יאשיה ובר פדא דאמר ברבי יונתן? אמר לך רב מתנא כולי עלמא שלשים בעינן והכא *בעד-ועד בכלל פליגי רבי יאשיה סבר "עד"=ולא עד בכלל ורבי יונתן סבר "עד"=ועד בכלל. אמר מר אי אלו הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר שלשים

אימא שבת: מי איכא חסירותא ואימא

אמר לך בר פדא אימא סיפא ר' אליעזר אומר אינו סותר אלא ז'. כנגד אותן ימים שמונה בהן שלשי ושביעי ממתה טומאה: **ואי ס"ד דבעינן שלשים ניסתור כולהו** אלא לאו ה) דאין עיקר מזירות [לר"א] אלא כ"ע יום ומאי טעמא דר' אליעזר דאמר דסותר ז' משום דלריך תורה אור לגלח לאחר שהזה עליו שלשי ושביעי ממתה טומאה כדמפרש ביה קרא "ביום השביעי יגלחו" ובדין הוא דאיכא לריך לסתור מהן כלום שהרי עברו עליו כ"ע יום בטהרה אלא משום דהשתא מתגלח על הטומאה וקים להו לרבנן דאין שיער מתגדל כדי לכוף ראשו של זה בלד עיקרו של זה בפחות מז' ימים ולהכי אמר רבי אליעזר דלריך שיהא סותר ז' ומונה ז' אחרים כנגדן והכי נמי מפרש טעמא דרבי אליעזר לקמן ואי קשיא אמאי לא מתרץ בר פדא הכי ג) כדישא מאי טעמא סותר את הכל משום דעשה כאומר הרי עלמין היינו טעמא דלא מתרץ לה הכי דקסבר דכיון דנטמא לאחר כ"ע יום לא מדחיק ליה מקרבן טוי האי עד שלשים אחריני דילמא אתי למיעבר על מזריה ואתי לידי תקלה: ג) ל"א רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא ז' דבעי הזאה שלשי ושביעי ואח"כ יביא קרבן נזיר בטהרה אלא דאמר קסבר דעיקר מזירות שלשים חסר א' ודין הוא דאינו סותר כלל והאי דסותר ז' כדי שיביא קרבנו בטהרה: לא לעולם אימא לך דסבר רבי אליעזר שלשים בעינן כו' ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי מזירות פחות משלשים יום והאי דאמר אם כן מיסתרי להו לכולהו הייו טעמא דלא סתר להו דקסבר מקצת יום שלשים שעבר עליו בטהרה ככולו דמי: **תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל** • ואפי' לבר פדא הואיל ד) דקאמר מאה יום שלמים משמע: **ואי ס"ד דסבר ר' אליעזר מקצת היום כולו נסתור ז'** והא לא כי נטמא קודם הבאת קרבנותיו ביום ק' לא נסתור אלא ז' ולריך לדחות ולומר דעתה אחירי דשמר הריני נזיר מאה יום שלמים דהשתא ליכא למימר מקצת היום כולו כיון דאמר שלמים ומ"מ אינו סותר כולם מדרשא דרשם לקיש דכי נטמא ביום מלאת נזירות הכתוב אלא יסתור אלא שלשים וקשה דבמתני' סתמא קתני ק' יום ולא קתני שלמים ועוד דתמפלגי לר' אליעזר בין נטמא ביום שלשים דאינו סותר אלא ז' לנטמא ביום ק' דסותר שלשים ליפלוג לעולם בנטמא ביום ק' עלמו במה דברים אמורים כשאמר שלמים שלשים אבל לא אמר שלמים לא סתר אלא ז' דמקצת היום כולו וגרלה למהר"ל דמתניתין אחירי דאמר מאה יום ולא אמר שלמים ודקשיא לך לרב מתנא אליבא דר' אליעזר כיון דאמרינן דמקצת היום כולו אף בנטמא ביום ק' לא נסתור אלא ז' לא תיקשי דאמר ר"ל ותירוץ זה מסוק לשמיה דגזירת הכתוב הוא לסתור שלשים דע"כ ביום מלאת קאי כי נטמא ביום ק' אמ"ג דמקצת היום כולו לא נימא כאילו נטמא יום ק"ל אחר מלאת דאיכא סותר אלא ז' דהא אם לא נטמא היה לריך להשלים נמי כל יום ק' אם כן יום מלאת הוא וגזירת הכתוב כי נטמא ביום מלאת שיסתור ל' יום ואם תאמר בדישא נמי כי נטמא ביום ל' לר' אליעזר אמאי אינו סותר אלא ז' יסתור כל שלשים שהרי נטמא ביום מלאת ויש לומר דמשמעות דקרא משמע דאחירי דמפרש גזירותו ולא בסתם גזיר מדקאמר נטמא ביום מלאת תן לו תורת גזיר פירוש סתם גזירות מכלל דעד השתא לאו בסתם גזירות קיימא אבל כי אגר גזירות סתם בהא לא אחירי כלל אלא נטמא ביום מלאת שנתן לו עוד תורת סתם גזיר דודאי לא יהביגן ליה שלשים כיון דאיתא לרב מתנא ג) ולבר פדא דגזירות הוי כ"ע להכי אינו סותר אלא ז' (בו) לר' אליעזר אבל בסיפא אחירי כשנגר בפירוש שלשים אז לא הוי נמי סתם גזיר דהא פירש שלשים יום ובההיא מודה רבי אליעזר כי נטמא ביום שלשים דסותר שלשים דבדידיה נמי אחירי קרא דזאת תורת הנזיר: **שומע** אני מיעוט ימים שנים • ויהיה סתם גזירות ב' ימים תלמוד לומר קדוש יהיה גדל פרע ואין גידול פחות מ'שלשים יום [שלשים] כמנין [יהיה]: **שהן** לריכין למלאות הוי אומר [שלשים] • כלומר חדש שפעמים משלשים יום ופעמים חסר ל': **מאי** לאו רב מתנא כרבי יאשיה • דדרשם יהיה ובר פדא כר' יונתן דדרשם מעד מלאת ולא עד בכלל דהייגו כ"ש יום אמר לך רב מתנא דכו"ע שלשים כוותיה, דרבי יאשיה סבר בכל דוכתין "עד"=ולא עד בכלל הילכך [יהיה] אינו למימר, ורבי יונתן סבר בכל דוכתין עד-ועד בכלל ולא אילטריך דרשא "דיהיה" אלא מעד מלאת" כפקא אגבר פדא לריך לומר תנאי היא: **ואימא** שבת • שהשבת ממלא השבוע: **מי** איכא חסירותא • הא כל ימי השבועות שלמים בשבת אבל החדשים יש מלאים ויש חסרים:

ואימא

אמר לך בר פדא אימא סיפא ר' אליעזר אומר אינו סותר אלא ז'. כנגד אותן ימים שמונה בהן שלשי ושביעי ממתה טומאה: **ואי ס"ד דבעינן שלשים ניסתור כולהו** אלא לאו ה) דאין עיקר מזירות [לר"א] אלא כ"ע יום ומאי טעמא דר' אליעזר דאמר דסותר ז' משום דלריך תורה אור לגלח לאחר שהזה עליו שלשי ושביעי ממתה טומאה כדמפרש ביה קרא "ביום השביעי יגלחו" ובדין הוא דאיכא לריך לסתור מהן כלום שהרי עברו עליו כ"ע יום בטהרה אלא משום דהשתא מתגלח על הטומאה וקים להו לרבנן דאין שיער מתגדל כדי לכוף ראשו של זה בלד עיקרו של זה בפחות מז' ימים ולהכי אמר רבי אליעזר דלריך שיהא סותר ז' ומונה ז' אחרים כנגדן והכי נמי מפרש טעמא דרבי אליעזר לקמן ואי קשיא אמאי לא מתרץ בר פדא הכי ג) כדישא מאי טעמא סותר את הכל משום דעשה כאומר הרי עלמין היינו טעמא דלא מתרץ לה הכי דקסבר דכיון דנטמא לאחר כ"ע יום לא מדחיק ליה מקרבן טוי האי עד שלשים אחריני דילמא אתי למיעבר על מזריה ואתי לידי תקלה: ג) ל"א רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא ז' דבעי הזאה שלשי ושביעי ואח"כ יביא קרבן נזיר בטהרה אלא דאמר קסבר דעיקר מזירות שלשים חסר א' ודין הוא דאינו סותר כלל והאי דסותר ז' כדי שיביא קרבנו בטהרה: לא לעולם אימא לך דסבר רבי אליעזר שלשים בעינן כו' ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי מזירות פחות משלשים יום והאי דאמר אם כן מיסתרי להו לכולהו הייו טעמא דלא סתר להו דקסבר מקצת יום שלשים שעבר עליו בטהרה ככולו דמי: **תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל** • ואפי' לבר פדא הואיל ד) דקאמר מאה יום שלמים משמע: **ואי ס"ד דסבר ר' אליעזר מקצת היום כולו נסתור ז'** והא לא כי נטמא קודם הבאת קרבנותיו ביום ק' לא נסתור אלא ז' ולריך לדחות ולומר דעתה אחירי דשמר הריני נזיר מאה יום שלמים דהשתא ליכא למימר מקצת היום כולו כיון דאמר שלמים ומ"מ אינו סותר כולם מדרשא דרשם לקיש דכי נטמא ביום מלאת נזירות הכתוב אלא יסתור אלא שלשים וקשה דבמתני' סתמא קתני ק' יום ולא קתני שלמים ועוד דתמפלגי לר' אליעזר בין נטמא ביום שלשים דאינו סותר אלא ז' לנטמא ביום ק' דסותר שלשים ליפלוג לעולם בנטמא ביום ק' עלמו במה דברים אמורים כשאמר שלמים שלשים אבל לא אמר שלמים לא סתר אלא ז' דמקצת היום כולו וגרלה למהר"ל דמתניתין אחירי דאמר מאה יום ולא אמר שלמים ודקשיא לך לרב מתנא אליבא דר' אליעזר כיון דאמרינן דמקצת היום כולו אף בנטמא ביום ק' לא נסתור אלא ז' לא תיקשי דאמר ר"ל ותירוץ זה מסוק לשמיה דגזירת הכתוב הוא לסתור שלשים דע"כ ביום מלאת קאי כי נטמא ביום ק' אמ"ג דמקצת היום כולו לא נימא כאילו נטמא יום ק"ל אחר מלאת דאיכא סותר אלא ז' דהא אם לא נטמא היה לריך להשלים נמי כל יום ק' אם כן יום מלאת הוא וגזירת הכתוב כי נטמא ביום מלאת שיסתור ל' יום ואם תאמר בדישא נמי כי נטמא ביום ל' לר' אליעזר אמאי אינו סותר אלא ז' יסתור כל שלשים שהרי נטמא ביום מלאת ויש לומר דמשמעות דקרא משמע דאחירי דמפרש גזירותו ולא בסתם גזיר מדקאמר נטמא ביום מלאת תן לו תורת גזיר פירוש סתם גזירות מכלל דעד השתא לאו בסתם גזירות קיימא אבל כי אגר גזירות סתם בהא לא אחירי כלל אלא נטמא ביום מלאת שנתן לו עוד תורת סתם גזיר דודאי לא יהביגן ליה שלשים כיון דאיתא לרב מתנא ג) ולבר פדא דגזירות הוי כ"ע להכי אינו סותר אלא ז' (בו) לר' אליעזר אבל בסיפא אחירי כשנגר בפירוש שלשים אז לא הוי נמי סתם גזיר דהא פירש שלשים יום ובההיא מודה רבי אליעזר כי נטמא ביום שלשים דסותר שלשים דבדידיה נמי אחירי קרא דזאת תורת הנזיר: **שומע** אני מיעוט ימים שנים • ויהיה סתם גזירות ב' ימים תלמוד לומר קדוש יהיה גדל פרע ואין גידול פחות מ'שלשים יום [שלשים] כמנין [יהיה]: **שהן** לריכין למלאות הוי אומר [שלשים] • כלומר חדש שפעמים משלשים יום ופעמים חסר ל': **מאי** לאו רב מתנא כרבי יאשיה • דדרשם יהיה ובר פדא כר' יונתן דדרשם מעד מלאת ולא עד בכלל דהייגו כ"ש יום אמר לך רב מתנא דכו"ע שלשים כוותיה, דרבי יאשיה סבר בכל דוכתין "עד"=ולא עד בכלל הילכך [יהיה] אינו למימר, ורבי יונתן סבר בכל דוכתין עד-ועד בכלל ולא אילטריך דרשא "דיהיה" אלא מעד מלאת" כפקא אגבר פדא לריך לומר תנאי היא: **ואימא** שבת • שהשבת ממלא השבוע: **מי** איכא חסירותא • הא כל ימי השבועות שלמים בשבת אבל החדשים יש מלאים ויש חסרים:

ואימא

[נעיל ה: ופיר"] לקמן עז.

[לקמן כ.]

* "דע מלאת ה"מ"

[ברכות כו: עירובין פב: פסחים קיח: ב"ק ב: סוכה מא: מנחות סח: מולין מי. נד: ערכין יח. מה מח.]

נוסחת הריב"ן

ה) ס"מ דאין עיקר מזירות אלא כו' ותיכא לר"א ליתא בכ"י: ד) ריטא: ג) מן ל"א ר"ת כו' עד שלשים בעינן כו' ליתא בכ"י: ד) וקאמר: ה) ונעמעיר: ו) לא שלמו לה ק' אמאי כו': ז) כתובה אמרה נטמא ביום מלאת בין למזירות כו': ח) ואינו בן: ט) למלאת הס"ד ואח"כ מה"ד מאי לאו כ"ב מתנא דאמר יאשיה דאמר כבי' ריטא: ג) מן ל"א ר"ת כו' עד שלשים בעינן כו' ליתא בכ"י: ד) וקאמר: ה) ונעמעיר: ו) לא שלמו לה ק' אמאי כו': ז) כתובה אמרה נטמא ביום מלאת בין למזירות כו': ח) ואינו בן: ט) למלאת הס"ד ואח"כ מה"ד מאי לאו כ"ב מתנא דאמר יאשיה דאמר בטריא דאמר בטריא יאשיה דאמר בטריא יאשיה דאמר בטריא יאשיה